

Dries Verhoeven laat bezoekers theater kijken vanaf eenzaam hotelbed

Over 't IJ Festival..

Vincent Kouters 7 juli 2007, 00:00

 Bewaren

 Delen

Amsterdam De meest uiteenlopende nieuwe werelden zijn komende week te ontdekken op de NDSM-werf in Amsterdam-Noord. Tussen de containers, op de Y-helling of in de Docklandshal, op het Over het IJ Festival is op de gekste plekken te genieten van theater. Theatermaker en scenograaf Dries Verhoeven gebruikt voor zijn voorstelling U bevindt zich hier een groot deel van de enorme Docklandshal. Hier heeft hij een compleet hotel gebouwd met een stuk of veertig kamers, waar iedere toeschouwer een eigen vertrek krijgt toegewezen. Daar zijn enkel een bed en een spiegel als plafond. Maar als die spiegel dan langzaam omhoog gaat, krijg je zicht op de andere kamers in het hotel. Al die mensen die daar stilletjes en alleen op hun bed liggen, het beeld is van een ontroerende schoonheid. Iedereen is onderdeel van een groep, maar tegelijk ook heel alleen. Die ervaring van tegenstrijdige gevoelens wordt nog eens geïntensiveerd door acteurs die door de gangen van het hotel dwalen en brieven onder de deuren door schuiven, namen van toeschouwers roepen of onder je bed kruipen. Buitengewoon. De voorstelling Schmiere van het regisseursduo Deuten en De Goeij is ook een bijzondere ervaring, hoewel het publiek hier nog zit op tribunes tussen een stel containers. Na een absurd ongeluk in het circus leidt een clown samen met zijn vaste vriendin en pianist een teruggetrokken bestaan. Maar een clown speel je niet, die ben je. Hij moet en zal de mensen om hem heen entertainen. Met zijn misplaatste humor slaat de clown een eenzaam en tragisch figuur. Nog meer flauwe clownshumor, maar dan helaas niet ironisch bedoeld, komt van Sanne Vogel en haar Vogelfabriek in het playbacksprookje River & Mountain. Twee opgeschoten jongetjes op een brommer ontdekken per ongeluk een kitscherige en idyllische waterwereld, die bestaat uit eilanden en boten met zeemeer mannen en tovenaars, is op magistrale wijze vormgegeven door Judith Hofland en Robin Vogel. Zo indrukwekkend als het decor is, zo nietszeggend is het verhaaltje dat door Vogel en Egbert-Jan Weeber is ingesproken en door de acteurs wordt geplaybackt. De grap is er snel af. Maar toch, met dat uitzinnige decor, het uitzicht en de energieke toewijding van de acteurs blijft er nog genoeg te genieten over. Vincent Kouters